

UFO-RAPPORT

nr. 2, 15 maj 1977

RYSKA UFO-OBSERVATIONER FRÅN ESTLAND!
NYA FAKTA KRING SOCORRO-FALLET!

UFO- RAPPORT

är en informations- och
medlemstidning utgiven av
SUFORC - Swedish UFO
Research Center

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE: Borgny Tingstedt
ADRESS: Sturegatan 32 A, 571 00 Nässjö, Sverige/Sweden
TELEFON: 0380 - 737 97 vard. 16.30-22.00, lörd. & sönd.
9.00-22.00

ÅRSPRENUMERATION (4 nr): vanlig pren. kr 36:-
(Postgiro 88 31 76 - 0) stödpre. kr 50:-
MEDARBETARE: Hans Lauritzen, Thomas ü Orr.

ANNONSPRISER: Småannonser 95 öre/mm
Kvartssida kr 80:-
Halvsida kr 140:-
Helsida kr 250:-
Rabatt vid återkommande annonsering

COPYRIGHT: Allt eftertryck utan tillstånd från utgivaren
förbjudet.

Redaktionellt

INNEHÅLL

Redaktionellt	2
Framtidens energikällor Thomas ü Orr.....	3
Socorro, 24 april 1964 Borgny Tingstedt.....	7
Rymdskytllarna Thomas ü Orr.....	12
UFO observationer över Sverige	14
Ryska observationer....	20
Överraskande genombrott.....	23
Rymd - teknik - forskning B. Nilsson	25
Foton av astronom.....	27
Litteraturnytt	31

Tyvärr kära prenumeranter har de ekonomiska problem vi brottats med under 1976 förvärrats i år. Ett stort antal prenumeranter har ej förnyat sin prenumeration i år och nytillkomna har varit få.

Detta har gett till resultat att när ni får detta nummer så står tidningen redan på över 3000:- kr minus och vi kan omöjligt fortsätta att ge ut tidningen. Detta blir alltså det sista numret av UFO-Rapport.

Däremot så kommer Suforc att fr.o.m. hösten gå samman med Gicoff och ni prenumeranter kommer att i stället för UFO-Rapport nr 3 & 4 erhålla Gicoff-Information nr 5 & 6, vilka kommer att göras i samarbete mellan Suforc och Gicoff. Från 1978 så kommer Suforc och Gicoff att gemensamt ge ut en ny gemensam tidskrift. Denna kommer troligen att vara på 32 sidor, liksom UFO-Rapport nu, och komma ut med 6 nr. Suforc kommer sålunda att fortsätta med sin övriga verksamhet, men ej själv ge ut någon tidskrift.

Vi hoppas att ni prenumeranter som har både UFO-Rapport och GICOFF-Information inte kommer att känna er lurade när ni i stället erhåller 2 ex. av Gicoff-Information nr 5 & 6. Det dubbla exemplaret kan ni ge till intresserade vänner och bekanta och kanske skaffa en ny prenumerant.

Alltså väl mött i Gicoff-Inf. nr 5 & 6, samt den nya tidskriften till nästår.
RED

Framtidens Energikällor

Tre vägar mot kontrollerad fusionsenergi

THOMAS Ü ORR

DEL 4: MIGMA PRINCIPEN - En bättre väg mot kontrollerad fusion

I denna fjärde och näst sista del om metoder för framställning av elektrisk energi genom sammansmältning av lätta grundämnens kärnor, behandlas Migma-processen, en metod som synes förena idealiserade krav i en optimal lösning. Det är egentligen förvånansvärt att så litet skrivits utanför fackpublikationer om den forskning som bedrivits och nu bedrivs, och de framsteg som onekligen gjorts och framför allt, om de verkligen väsentliga fördelar som Migma-processen erbjuder, jämfört med plasmainslutnings- och laserimplosionsmetoderna. En förklaring till den nästan påtagliga oviljan att erkänna och propagera för en intensiv satsning på bred front för utveckling av Migma-processen kan vara, att det har gått så mycken nationell prestige i frågan om framtagning av en fungerande plasmafusionsverk av ex. Tokmak-typ. I Sverige är det främst Alfvén och Lehnert som personifierar den svenska vätekräftatsningen, och i den debatt som äger rum tycks det inte finnas utrymme för en seriös diskussion om andra tänkbara och framkomliga vägar mot det hägrande målet. Evt. med undantag för artiklar om lasermetoden. Det borde finnas ett större intresse för ämnet från fackskribenters sida att presentera Migma- och andra likvärdiga system. Migma-processen måste prövas ingående och krav ställas på forsknings- och utvecklingsresurser för att möjliggöra nödvändigt arbete.

Inledande presentation

FUSION ENERGY CORPs forskningsprogram syftar till att utveckla en fungerande prototyp av ett fusionskraftverk i vilket ex. ^3He används som bränsle, genererande 10 kW elektrisk energi i kontinuerlig drift.

Beräkningar visar, att det är möjligt att på nuvarande teknologiska kunskapsnivå konstruera en 1-6 megawatts energicell, c:a 1,5 m i diam., i vilken ex. tungt väte, deuterium, helium-3 eller boron används som fusionsbränsle. Extrapoleringar indikerar att det är möjligt att bygga kraftverk i storleksordningen 100 till 1000 MeW, bestående av ett erforderligt antal identiska energiceller ("migmaticeller") på, ex. 10 W effekt vardera.

Den energi som frigörs i migmaticellen omvandlas direkt till elektrisk energi, utan omvägar över ångturbin-generatorcykeln. Detta åstadkommes genom retardering, nedbromsning, av högenergi joner.

Det bör framhållas, att detta är det enda forsknings- och utvecklingsarbete som bedrivs i USA, och mig veterligt i denna skala någonstans överhuvud taget, med syftmål att konstruera en fullständigt miljö- ofarlig och strålningsfri kärnenergikraftverk.

Kontrollerad fusion åstadkommes genom styrning av en accelererad stråle av atomkärnor i frontalkrock med varandra i denna nya, icke plasmabaserade

processen, kallad migma, allmänt definierad som "självkolliderande partikelstrålbånar."

Migmaprocessen förkastar och onödiggör alla typer av plasmaupphettningssystem (ss magnetiska flaskor, laserimplosioner, o dyl) utan grundar sig i stället på fysiken och teknologin hos kolliderande partikel/energi strålar i ordnade omloppsbanor i hörför avsedda anordningar. Dylik teknologi har kommit till användning sedan mitten av 1960-talet runt om i världen i laboratorier för högenergi elementarpartikelforskning.

Tre grundvillkor måste uppfyllas i samband med framtagning av migma-baserade kraftverk: (1) påvisande av att migma verkligen kan åstadkommas, (2) demonstration av kvadratlagens giltighet att fusionskraftverkets utteffekt är proportionellt mot kvadraten på tillförd energi och (3) demonstration av icke-plasma neutralisering, d.v.s. att elektroner kan tillföras migman utan att därmed förstöra dess ordnade konfiguration.

Krav (1) har redan tillfredsställts, och beträffande de två övriga har anordningar konstruerats och försök utförts vilkas resultat nu är föremål för utvärdering.

Bakgrunden

Denna nya kärnfusionsanordning grundar sig på en kombination av ideer vilka länge varit kända och använts i samband med partikelacceleratorer, och det nya i att åstadkomma självkolliderande omloppsbanor för partikelströmmarna. Partikelrörelsen i denna anordning är betydligt mer ordnad än i plasmamaskiner och partikeltheten är mycket lägre. Detta resulterar i mindre komplicerade fysikaliska system.

I det följande kommer den ordnade blandningen av positiva joner i självkolliderande omloppsbanor att kallas migma, vilket är det grekiska ordet för blandning.

En elementär migma fusionscell så beskaffad att den kan avge kontinuerlig elektrisk energi, benämns migma cell. En migma-fusionsreaktor består av en

mångfald sammankopplade migmaceller ordnade i 3-dimensionella räckor. Energiutbytet per cell antas öka betydligt då migmaceller kopplas ihop.

En ytterligare konstruktionsfördel utgörs av miniatyriseringen. Som nämnts, har en elementär energicell, vilken kan tillverkas med nu känd teknik, en radie på c:a 5 cm och genererande mellan 10 mW och 10 W netto elektrisk energi, beroende på antaganden avseende gränsvärdet på den s.k. rymdladdningen (space-charge limit).

Det föreligger positiva indikationer på möjligheterna av att öka nettoeffekten, bl.a. genom lokal makro-neutralisering. Den för kärnenergisanordning synnerligen enkla konstruktionen lämpar sig utomordentligt för massproduktion, till skillnad från samtliga andra typer av reaktorer som kan komma ifråga.

En migmacell är ett icke plasmabaserat system. Artificiella medel används för att förebygga neutralisering, "nedsmutsning", av migman genom elektroner hålls på en nivå av $N/N \sim 10^{-3}$ eller lägre medelst särskilda fält och ultrahögt vakuum ($\sim 10^{-11}$ torr efter dynamiska förhållanden).

Migmacellen är ett icke-termiskt system. Jonerna accelereras i stället för att hettas upp, och styrs för att kollidera med varandra i väl sammanhållna omloppsbanor (orbits). Utgångsläget blir tack vare dessa kinetiska "temperaturer" på 10 miljarder grader, vilket korresponderar mot de effektiva kollisionens "temperaturerna" i storleksordningen 100 miljarder grader.

Enär migman bildas och underhålls genom den kontinuerliga tillförseln av en monoenergetisk jonstråle, är den även långt ifrån slumpmässig, maxwellisk, till sin natur.

En migmacell är till sin natur också ett icke-pulserande system. Energiproduktionen sker kontinuerligt men kan moduleras till växelström.

Idén att åstadkomma kärnfusion i varandra korsande strålar av positivt laddade joner är minst 20 år gammal, och under nästan lika lång tid har det ansetts

vara omöjligt att praktiskt förverkliga denna idé. Det huvudsakliga problemet har varit att, den s.k. Coulomb-spridningen frånstötter partiklar ur den reagerande strålen i så hög grad och med sådan hastighet att detta överskrider den hastighet med vilken fusionen sker. Härigenom ter sig möjligheterna att utföra ett positivt energiutbyte tämligen utsiktslösa.

Relativt nyligen har ett antal betydande framsteg kunnat göras, vilka sammanfattat denna gamla idé att plötsligt verka mycket lovande:

- a) föreställningen om självkolliderande strålningsbanor kom upp 1969. Anordningen benämndes "Percetron."
- b) 1971 kunde det fastslås, att den ursprungliga idén vilken skulle tillämpas för kollisioner mellan instabila kärnpartiklar med motsatta laddningar också möjliggör "blandning" av positivt laddade partikelstrålar samt frontalkollisioner av partiklarna med samma laddning, trots det faktum att de rör sig i omloppsbanor i samma riktning.
- c) Precetron-idén möjliggör konstruktionen av en fusionsanordning i vilken automatiskt återinföring sker av de elastiskt spridda jonerna till reaktorns reaktionsområde, allt under ett enda omloppsvarv, oavsett huruvida jonenergin ändras genom spridningen eller ej. Just denna speciella egenskap att kunna upprepa händelseförlopp inom detta slutna, axiellt symmetriska system utgör hos migmacellen en av fördelarna jämfört med den enkla konstruktionsidén för två varandra skärande lagringsringar. I princip motsvarar en migma ett oändligt antal lagringsringar vilka alla skär varandra i en enda punkt och det för samtliga skärningsvinklar, allt begränsat till ett visst bestämt rumsligt läge.
- d) det kunde fastställas, att den vertikala och horisontella fokuseringen i ett dylikt självkolliderande system möjliggör en väsentlig reduktion i energiförluster, beroende på Coulomb-spridningen. Det förhåller sig nämligen så,

att den fokuseringseffekt på jonspridningen med restgas, vilket ursprungligen iaktogs i samband med accelerator-experiment, är även tillämplig med avseende på spridningen mellan accelererande joner i en ordnad blandning av joner i den här beskrivna anordningen.

- e) det befanns ytterligare, att självkolliderande partikelströmmar med samma laddningsföretecken, i omloppsbanor visat benägenhet till att snärja in sig själva, en egenskap som gör det möjligt att, oegentligt uttryckt, "lösa upp" jonstrålen, d.v.s. leda in jonstrålen och fånga jonerna i en s.k. jonfälla utan att speciella yttre medel eller anordningar behövs.
 - f) det har påvisats, att när man använder tunga vätekärnor och leder in dem i en självkolliderande anordning och med ett bestämt energinnehåll, är det fullt möjligt att erhålla en "breeder"-effekt hos helium-3, vilket leder till ($^3\text{He}+d$) reaktionen, således frigörande väsentligt större laddning jon-energi per fusion.
 - g) det har också fastställts, att den kinetiska energin från positivt laddade kärnor, resulterande från fusionsreaktioner, kan omvandlas direkt till elektrisk energi, genom retardering, då en migmacell omges av positivt laddade plattor eller cylindrar. Sådana plattor kan laddas av partiklarna själva och intill dessas individuella bromsningspotential.
- Den i systemet injicerade partikelstrålens rörelseenergi - de primära migmapartiklarna vilka ej fusionerats - kan återvinnas genom samma teknik.

Avancerade bränslen

Nukleär fusion i vilken endast naturliga och icke-radioaktiva isotoper förekommer, och vilkas huvudsakliga reaktionsprodukter utgörs av laddade partiklar, betecknas som fusion av avancerade bränslen. Ex. härpå är kärnor av tungt väte, deuterium, helium-3, boron.

Då dessa naturligt förekommande isotoper, är de flesta av dem ganska lätt

tillgängliga i stora mängder. Då dessa bränslen icke är radioaktiva, utgör de ej heller någon miljöfara, utan kan hanteras och transporteras riskfritt.

Eftersom merparten av den energi som frigörs vid fusionen med avancerat bränsle yttar sig som laddade atomkärnors rörelseenergi, kan omvandling från kärnenergi till elektrisk energi ske direkt.

Fusion med avancerat bränsle är antingen neutronfri eller neutronfattig, och sålunda redigerande faran för neutronflödeorsakade skador på reaktor, styr- och kontrollapparatur, byggnader, etc., för neutroninducerad radioaktivitet och miljöfaror emanerande från neutronflöde, läckage från fusionskraftverket.

Högenergifusionen

Avancerade bränslen fordrar mellan 10 och 30 gånger högre arbetstemperatur än vanliga "standard"-bränslen. Enär den termonukleära temperaturen i det inre av de hetaste stjärnorna vi f.n. känner till, de s.k. vita dvärgarna, håller de ca 100 KeV, utgör denna kinetiska rörelse, temperatur den naturliga skillnaden mellan termonukleär och högenergifusion.

Högenergifusion definieras således som den fusion som äger rum vid kollisioner på energinivåer över 100 KeV.

Förhållandet mellan temperatur i KeV och grader Celsius är:

$$T(K) = 1,16 \cdot 10^7 T(KeV)$$

Arbetstemperaturen för termonukleär D-T reaktion förutsättes vanligtvis till ca 30 KeV. Som jämförelse kan nämnas att arbetstemp. för högenergireaktioner, ss (D-D), (³He-D), (³He-³He) och (p-¹¹B) är 600 KeV, 1 MeV, 2 MeV och 3 MeV resp.

Lawson-kriteriet

Traditionellt har arbetstemperaturen beräknats med hjälp av Lawson-kriteriet. Dess upphovsman, J.D. Lawson antog emellertid, ett idealiserat fysikaliskt system, vilket han också noggsamt påpekade i sin avhandling, ett faktum som dess värre sällan tycks observeras av dem vilka återoppar nämnda kriterium. Följ-

aktligen måste Lawson-kriteriet ersättas med ett generellt kriterium för sannolik kontrollerad fusion. Det senare innefattar samtliga identifierbara, icke-neglerbara villkor som erfordras för uppnående av kontrollerad högenergifusion i ett icke-idealiserat fysikaliskt system.

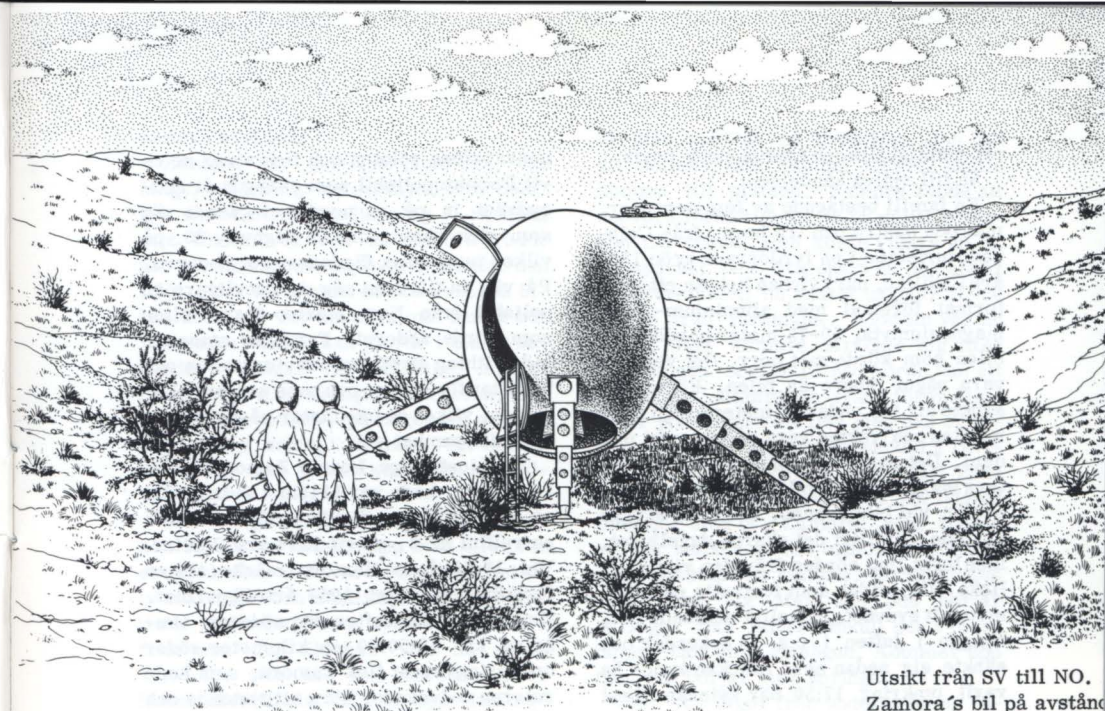
I nästa avsnitt presenteras migma principens tekniska utförande med illustrationer.

FORTS. FRÅN SID 26
LITTERATURNYTT

tagit lärdom av tidigare kritik.

Vad vi på svenska saknar är en bok som ger en fullständig översikt över UFO-fenomenet och presenterar vad vi verkligen vet och lämpbar data och fakta. Den enda bok som mig veterligen uppfyller dessa krav är James M. McCampbells bok "UFOLOGY - new insights from science and common sense" som utkom 1973 hos Hollman Publishing Co i San Francisco. Intresserade kan beställa den från: Jaymac Company, 12 Bryce Court, Belmont, CA 94002, USA. Den är häftad på 153 sidor och kostar cirka 25:- sv kr.

Utsikt från SV till NO.
Zamora's bil på avstånd

Socorro, 24 april 1964

REDIGERING: Borgny Tingstedt

Följande artikel och berättelse om det s.k. Socorro-fallet är byggd på Ray Stanfords bok "Socorro saucer in a Pentagon pantry" som utkom i USA sommaren 1976. Ray Stanford har studerat UFO-fenomenet i 24 år, är sedan 1972 chef för det tungt instrumentellt bemannade Project Starlight International (PSI) och utgivare av PSI:s Journal of Instrumental UFO Research. Han har lagt ned ett enormt arbete på att ta rätt på alla fakta kring vad som verkligen hände vid Socorro, New Mexico, den 24 april 1964. Fem års "detektivarbete" ligger bakom

hans bok.

Han har funnit flera fysiska bevis för att händelsen ägt rum, vilka censurerades och hemlighölls av militärväsendet och underrättelsetjänsterna. Det fanns minst tretton vittnen, och inte bara polisman Lonnie Zamora och en eller två "oidentifierade turister", som flygvapnet påstod. Zamora blev förbjuden att berätta om det röda "tecken" han sett på sidan av det landade föremålet. Stanford berättar vem och hur som förbjöd Zamora. Jorden kring landningsplatsen var starkt radioaktiv en kort stund efter att UFO:t lyft, men detta försökte flygvap-

net hemlighålla och konfiskerade bevis.

Så till själva händelsen:

En familj bestående av fem personer, man och hustru och tre barn, från Colorado turistade i en fyrdörrars grön 1955 års Cadillac, när kvinnan fick se ett äggformat föremål med aluminium- eller magnesiummyta, 50-75 meter nordöst om bilen som körde mot norr. Det verkade vara något längre än bilen. Föremålet sänkte sig till endast 3 meters höjd över marken och tycktes vara på väg rakt mot dem. Det passerade med ungefär 1 meters marginal över biltaket och snuddade nästan vid bilantennen. En mörk skugga skymde tillfälligt det skarpa dagsljuset, men inget ljud hördes från den vitmetalliska ellipsoiden som fortsatte en 50-75 meter åt sydväst. Plötsligt stannade det, hängde i luften i c:a 30 sekunder och sänkte sig sedan ner. Klockan kunde ha varit omkring 17:50 när kvinnan först ropade: "SE!"

Mannen uttryckte sin vrede över den

ansvarslösa piloten och fick strax se en vit Pontiac polisbil som svängde åt sydsydväst in på en nord-syd gående väg som gick väster om US Highway 85, på vilken turisterna färdades mot Socorro. På väg in till stan såg de ytterligare en polisbil från New Mexico State Police som körde söderut. Familjen stannade vid Withing Brothers servicestation och berättar för ägaren och hans son om händelsen, vilken de inte fäster någon större uppmärksamhet vid.

Trettioåttåriga Lonnie Zamora, polis i Socorro, hade varit i tjänst sedan tidigare på eftermiddagen den 24 april och körde patrullbil nr 2, en vit 1964 års Pontiac. Vid 17:50 lade Zamora märke till en fortkörande svart 1964 års Chevrolet. Han började följa efter den söderut. Omkring kl. 17:50:50 en kilometer söder om Spring Street fick Zamora, som hade rutorna nedvevade, höra ett tjutande och såg en mycket ljusstark blå "flammande kon" lågt i sydsydväst på ungefär 750

meters avstånd.

Zamora bar glasögon (som han var ålagd) och hade gröna solskydd över dem. Det fanns ett dynamitupplag i riktning mot flammorna och då Zamora trodde att det höll på att explodera slutade han följa efter fartsyndaren och svängde bilen åt höger för att köra mot ljudet och "flamman" vilket han gjorde i c:a 20 sekunder. "Lågan var blåaktig, mycket ljusstark, lite orange i kanterna, och desto mer i botten... på något vis orörlig men avtog sakt." Himlen var nästan helt klar och vinden kom från sydsydväst.

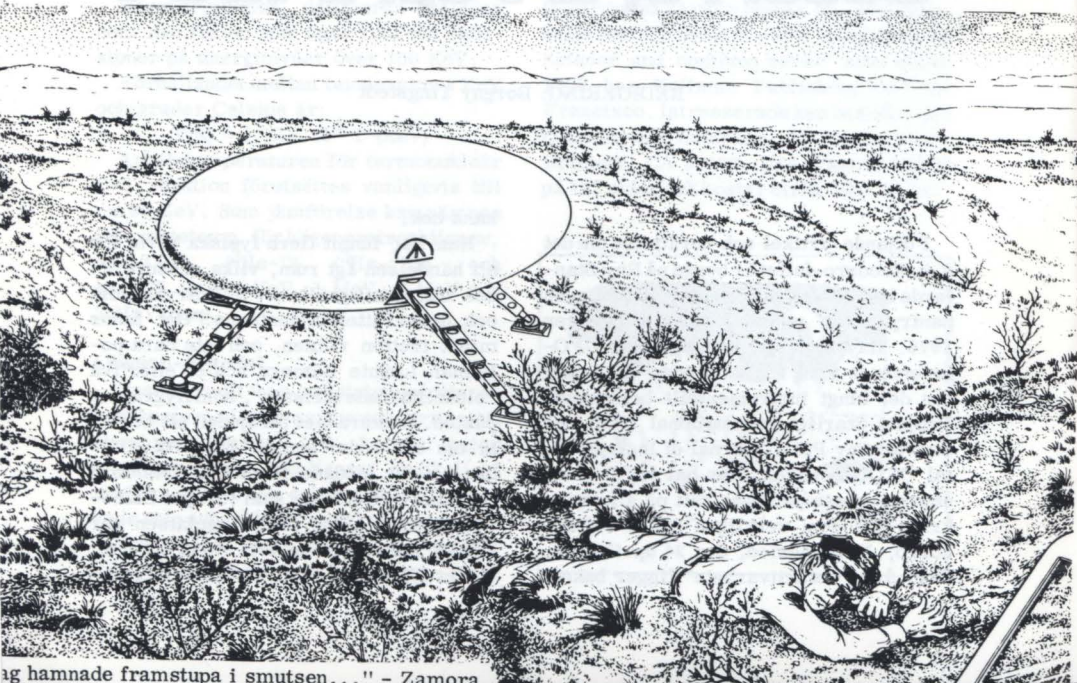
Zamora gjorde därefter två misslyckade försök att komma upp med bilen för en gruskuille, men vid tredje försöket så lyckades han och samtidigt dog det mystiska tjutandet, som tycktes sjunka i frekvens, ut. Klockan var nu cirka 17:51:10. När han fem sekunder efter ljudet dött ut nått kullens topp, var Zamora förvirrad över att ljudet dött ut. I tio sekunder körde han över kullens topp och plötsligt, omkring 17:51:30, drogs Zamora's uppmärksamhet till ett vitt metalliskt föremål nere i en ravin åt sydväst. Han befann sig nu nästan precis nordost om landningsplatsen.

Ungefär 50 meter bort stod föremålet och Zamora såg två figurer i vad som tycktes vita overaller, ganska nära föremålet på dess nordvästra sida. De stod mellan det och en ganska stor greasewoodbuske. Den varelse som var närmast tycktes vända sig om som om den hört eller sett bilen komma. Under de få sekunder som Zamora såg figurererna lade han märke till att deras huvud knappt räckte upp till de högsta delarna hos busken. Ett dammoln tycktes sväva runt landningsplatsen ett ögonblick, men enligt Zamora kunde det ha berott på vinden likväl som landningen. Han vände sig från scenen och anropade sheriffkontoret och meddelade med den interna koden att han skulle lämna bilen för att undersöka en eventuell olycka med en bil i ravinen. Just när han sänt meddelandet började han inse att det ju inte alls kunde röra sig om en bil. Han såg ben sticka

ut från sidorna på föremålet. Han bad att polissergant Samuel Chavez skulle komma till platsen. Zamora kände att det vore förnuftigt att ha en pålitlig person till vittne. Han körde vidare en bit åt sydväst och fick snart en bra utsikt över föremålet, nu endast ungefär 15-20 meter från föremålet. Klockan var nu 17:52. När Zamora sträckte sig efter mikrofonen som fallit ned hörde han ett metalliskt slamrande från föremålet. Efter ytterligare ett ljud steg han ur bilen och vände sig mot föremålet i ravinen. Plötsligt började föremålet lyfta med ett öronbedövande dån och ljusblå flammor slog ut. Zamora, som trodde att det kanske skulle explodera slänger sig framstupa på marken. Skräckslagen reser han sig åter upp och börjar springa. Han faller omkull och i ivern tappar han sina glasögon. Kommer upp igen och börjar åter springa.

Dån och lågor från undersidan av föremålet, som nu stigit till ungefär 6 meters höjd, dvs i nivå med patrullbilen, som nu befinner sig mellan Zamora och föremålet. Han har nu sprungit 6-7 meter sedan han föll omkull. Han slutar att springa vänder sig om och skyddar huvudet med ena armen ifall föremålet skulle explodera. Lågorna under föremålet försvinner och dånnet upphör. Zamora hör ett högt vinande ljud som sjunker i frekvens och försvinner efter en sekund. Klockan är nu c:a 17:52:21 och föremålet accelererar iväg mot västsydväst under total tystnad på låg höjd och rörande sig horisontellt i ungefär 1,5 kilometer. Sedan ändrar det riktning brant uppåt och försvinner snabbt utom synhåll.

Över polisradion säger Zamora andlost till Chavez att se ut genom rutan för att se om han kan se något föremål. Åter med glasögonen och solskyddet på ser Zamora föremålet försvinna. Slutligen får Chavez syn på patrullbil nr 2 och när han träffar Zamora är han "vit som ett lakan och han är inte blek i vanliga fall." Därefter anländer fler personer till landningsplatsen och alla intygar att Zamora var mycket skrämd och upprörd. Zamora visar det ursprungliga tecknet

ag hamnade framstupa i smutsen..." - Zamora.

Dynamitskjulet vilket det avgående föremålet passerade 15-30 meter bortom och inte över som det verkade från Zamora's position, samt terrängen över vilken föremålet passerade efter det lyft från landningsplatsen. Dess bana är illustrerad med en svart linje. Illusionen av att det passerade över skjulet, berodde på att Zamora befann sig 20-25 meter nordväst om platsen varifrån fotot är tagit.

som han ritat av för Chavez. De personer som senare anlände upptäckte fyra djupa avtryck i marken som bildade en kvadrat. Foton togs över landningsplatsen, men dessa försvann eller omhändertogs senare under mystiska omständigheter. Varje stöd som gjort märkena måste ha varit 30-40 cm långa, 15-20 cm breda och 10-15 cm djupa. Chavez tog ett foto av ett avtryck följande morgon.

Under de följande timmarna blev Zamora grundligt utfrågad. FBI-agent J. Arthur Byrnes Jr och flertalet militärer och myndighetspersoner anlände senare till kontoret. Det var denne FBI-agent som försökte få Zamora att hålla tyst om humanoiderna han sett. Zamora nämnde därför bara i fortsättning varelserna i förbigående utom när det gällde intervjuer bakom lykta dörrar, inklusive för dr. J. Allen Hynek och Stanford. Hynek undersökte fallet för Blue Books räkning och i senare uttalanden gjorde

han mycket vara utsagor om fallet.

Kapten Richard T. Holder, US Army, högt uppsatt chef vid White Sands' Stallion Site, sa till Zamora: "Om jag var som du skulle jag inte beskriva symbolen du såg på farkostens sida för någon utom för officiella undersökare." Senare, den 29 april, enligt Hynek, kontaktade Pentagon honom och visade förargelse över rapporter att någon officer föreslagit Zamora att inte beskriva symbolen sedd på farkostens sida.

Man fann även fotspårsliknande avtryck väster om landningskvadraten, ungefär där Zamora sett varelsena och det är möjligt att de härrörde från dessa.

Strax före 17.30 landningsdagen mottog Albuquerque tv-station ett samtal från en upprörd och angelägen innevånare i trakten som rapporterade att han sett ett ovalt eller äggformat UFO på låg höjd på väg västerut. Man kan lätt räkna ut att ett föremål som når Socorro

från Albuquerque på 25 minuter måste ha rört sig med 160-170 miles/h, vilket kan stämma enligt vittnet, och att det troligen är samma föremål som observerats och som senare landade i Socorro. Två manliga vittnen 1-1,5 km sydväst om föremålet färdades i bil mot nordnordväst längs Highway 60 till Socorro när de såg ett föremål åtföljt av flammor och ett brunaktigt dammoln.

En buske som stått mitt under flammorna hade slitits sönder och grenarna bränts rena, så ocknågpappersbitar som låg på marken.

Genom dr James McDonald fick Stanford veta att sammansmält sand funnits bland materialet som insamlats vid Socorro för analys. Analysen hade utförts av en kvinna som 1968 var radiologisk kemist vid Public Health Service i Las Vegas. En "bubblig" sten hittades även på landningsplatsen. Vissa delar av ytan var bubblig medan andra tycktes ha pulvriserats.

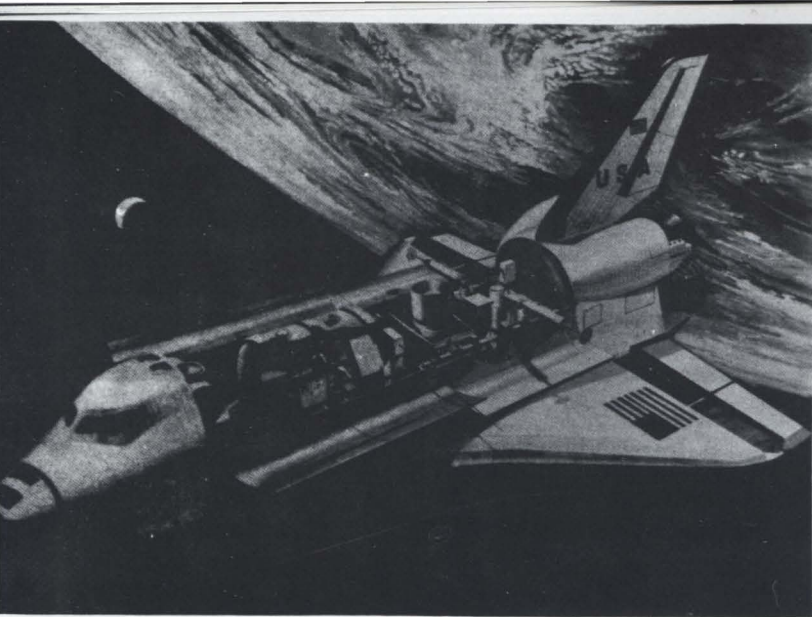
Stanford fann också en sten som troligen brutits sönder av ett av landningsställen. Något senare upptäckte Stanford att det på stenen som skadats fanns små metallfragment och ihoprullade avskalningar av metall som skulle kunna härstamma från landningsfoten.

Genom NICAP kom Stanford i kontakt med en dr Frankel vid Goddard i Maryland. Han påstods vara en ärlig man och hade lovat att utföra analysen utan att någon fick veta varifrån metallen kom, ty som regeringsanställda hade de vissa bestämmelser att följa. Efter en preliminär analys fick Stanford veta att partiklarna som materialet bestod av inte kunde vara av naturligt ursprung. Det bestod huvudsakligen av zink och järn med spår av andra element. Just denna blandning eller legering av metaller tillverkades inte av något land, inte ens Sovjet, omtalade Frankel. Han lovade att ge Stanford en mera utförlig rapport efter några dagar. Stanford försökte sedan ett flertal gånger komma i kontakt med honom, men varje gång sade hans sekreterare att han inte var inne eller upptagen och att han kunde ringa nästa dag. Till slut sa hon

att Frankel blivit bortkopplad från analysen och omöjligt kunde tala med Stanford om resultaten. Genom en representant för en avdelning inom NASA som ringde upp Stanford fick han veta att de resultat som Frankel kommit fram till var felaktiga och att metallen identifierats som SiO_2 som bl.a. används i värmesköldar. Mycket hemligstämpling kring fallet omöjliggjorde det för Stanford att få klara besked. Men faktum kvarstår: En farkost landade utanför Socorro och varelser observerades. Flera vittnen såg farkosten.

Den som önskar veta mer kring fallet kan tillskriva Blueapple Books, P.O. Box 5694, Austin, Texas 78763, USA, varifrån boken kan beställas.

1
9
8
0

Den felande länken... RYMDSKYTTLARNAs slutprovas

Thomas ü Orr

RYMDFÄRJAN - en korsning mellan raket, flygplan och lasttruck

Den av Rockwell byggda rymdfärjan är den första återanvändningsbara rymdfarkosten som konstruerats och byggts, och kan därmed med fog påstås representera det första verkliga rymdskeppet. Farkosten beräknas ha en livslängd om c:a 100 användningstillfällen, d.v.s. tur och returresor.

Alldeles nyligen har den första serietillverkade färjan rullat av monteringsbandet och ut ur verkstäderna inför förberedelserna för provflygningar. Programmet påbörjas i det avseendet om c:a ett år.

Försöksprogrammet inleds med atmosfäriska flygningar i och för utvär-

dering av farkostens beteenden vid start och återinträde i atmosfären, för att utröna dess aerodynamiska och strukturella egenskaper. För ändamålet har de projektansvariga inom NASA, den amerikanska rymdflugstyrelsen, anskaffat ett begagnat Boeing 747 Jumbo Jet plan. 747:an har byggts om och till för att kunna bära rymdskeppet ovanpå flygkroppen på speciella ställningar. 747:an utgör således startplattan för rymdskeppet under försöken; den bogsersar upp rymdskeppet till hög höjd varefter det frigörs och för egen maskin utför manövrer vilka är föremål för utvärdering i varje särskilt fall.

Under innevarande år kommer således ett intensivt försöksprogram att utföras, innefattande starter, losskopp-

lingar och distansflygningar. Rymdskeppet ska alltså utföra landningarna för egen maskin vilket innebär glidflykt ned från rymden och genom jono- och stratosfärskikten. Skeppet landar med mycket hög hastighet jämfört med vad som är vanligt för flygplan och det hela kan betraktas som landsättning av en styrbar projektil.

Bland den mångfald olika försöksmoment som omfattas av programmet är det särskilt stabilitets- och strukturerenskaperna som är föremål för testen.

PRESSAT TIDSCHEMA FÖR MARKUPPEHÅLL

För teknisk översyn och erforderligt underhåll samt för i och urlastning av nyttolasten har man satt målet till 160 timmar. Två arbetslag i skift ska klara av detta under två arbetsveckor, och det framförs nu vissa tveksamheter om det ska kunna fungera. Cirka 100 arbetstimmar längre tid anses vara mer realistiskt.

UTVECKLINGSARBETET

Utvecklingen av rymdfärjan påbörjades efter pres. Nixons order 5/1 1972. I mars 1972 bestämdes huvudkonstruktionen, som går ut på att två stora krutpångsmotorer (boosterar) skall svara för den väsentliga drivkraften vid den vertikala starten. Den last som kan med-

föras i färjans 18 x 4,5 m lastutrymme blir c:a 29 ton. Utvecklingskostnaden har varit c:a 32 miljarder kr omfästade bl.a. två boosterpar och fem exemplar av färjan.

LASTMODULER

Nyttolasten, bestående av satelliter, instrument, sonder, verktyg, material, o.s.v. hanteras i moduler benämnda "kits" eller satser.

Lasten hårbäreras i mittsektionen av skeppet vilket kan öppnas genom tvenne gigantiska lastportar, och för hantering är skeppet utrustat med en egen teleskopisk lyftkran som sköts som en manipulatorarm.

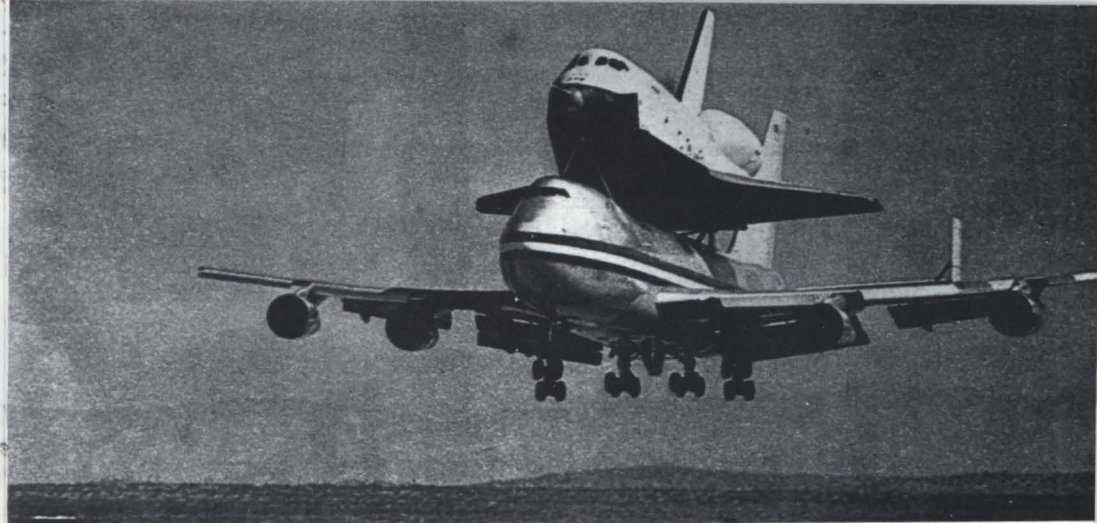
Det är också mening att man med hjälp av rymdfärjan ska kunna reparera och underhålla i omloppsbanor befintliga satelliter liksom att ur omloppsbana och ned till jorden kunna föra sådant material.

TEKNISKT KRING RYMDSKEPPEN

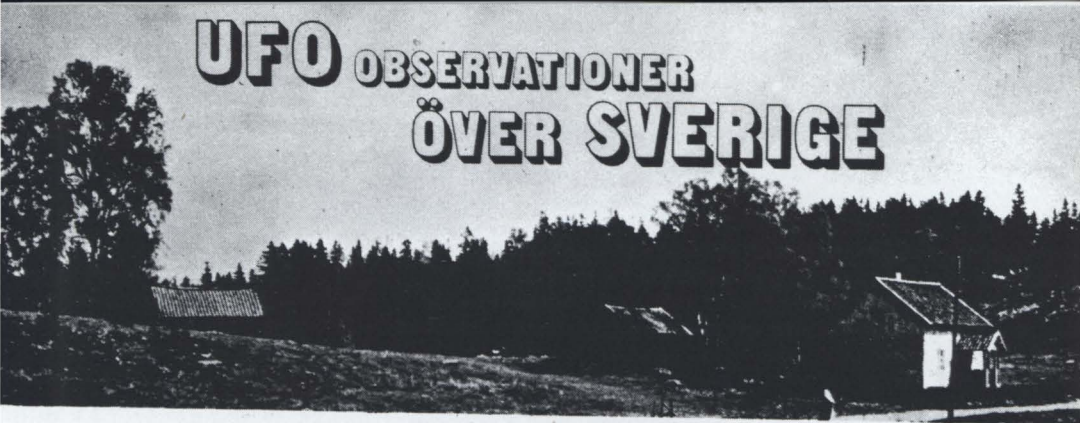
Rymdskeppen byggs av ROCKWELL i USA, samma företag som bygger B-1 bombplanen. Rockwell är huvudentreprenör och totalt är det c:a tiotusen företag som är inkopplade på projektet.

Rymdskeppen är betydligt större än en DC-9, och de kan bära en last av c:a 29 ton i en 355 km cirkulär bana kring

forts. sid 30

UFO OBSERVATIONER ÖVER SVERIGE

Redigerling: Borgny Tingstedt

HAMMARSTRAND, 1/1 1977

Fru Thyra Ljung, var strax efter att det nya året börjat, ute för att rasta sin hund mittför Kullsta Skola. När hon gått in med hunden och åter kommit ut såg hon ett klot stort som en måne, som sakta och ljudlöst gled iväg västerut mot Vättaberget. Det avgav ett starkt sken och skymdes ibland av moln.

(Länstidningen Östersund, 4/1 1977)

BORLÄNGE, 6/1 1977

Den 6/1 1977 kl. 14.20 bilade Juan Manzanares (fältrapportör inom URD) och hans fru mot Sunnansjö. När de kom till Finnsviken innan man svänger till Sunnansjö såg hans fru ett stort föremål i luften.

Efter korsningen stannade de bilen och de hade inte förlorat föremålet ur synhåll. Dess relativa storlek var som en hand på utsträckt arm och det var cigarrformat och flög upprätt, med övre delen lutande mot söder. Det var vitt till färgen och reflektade solljus.

Dess storlek minskade alltefter som det avlägsnade sig. Hastigheten uppskattades till 400-500 km/h och höjden 500-1000 meter. Temperaturen i luften var 0° C, molnfritt och sikt mer än 10 km. Observationen varade 7 minuter och Manzanares uppskattar dess storlek till 100 meter långt och 15-20 meter tjockt.

Vid samma tidpunkt gjorde fru Anita Zäther en liknande iakttagelse vid Uvberget norr om Sunnansjö.

(Borlänge Tidning 10/1 1977, fältundersökning URD)

KRAMFORS, 6/1 1977

Vid 9-tiden på morgonen upptäckte Tomas Andersson ett föremål som rörde sig i riktning österut över himlen. Han var och fiskade på Gåsnässjön i Nordingrå då han fick se ett föremål som lämnade ett lysande streck efter sig på himlen. Själva föremålet som saknade vingar skiftade i färg från svart till klart lysande. Innan det nådde horisonten skedde en påtaglig fartökning. Även Algut Lundvall på Gumåsvägen gjorde en liknande iakttagelse.

(Nya Norrland, 8/1 1977)

KRAMFORS, 6/1 1977

Rudolf och Tulla Engvik på Hällgumsgatan 47 gjorde en iakttagelse över Latberget

strax före 14.00. Det liknade de avbildningar de sade sig sett av flygande tefat och var starkt guldfärgat. Det rörde sig knykigt både vertikalt och horisontellt.

(Nya Norrland, 7/1 1977)

SVANSTEIN, 6/1 1977

Vid 18-tiden såg Sture Björnfot tillsammans med sex kamrater ett lysande klot över Pullengiberget. Klotet förflyttade sig sakta och försvann bakom berget efter en halvtimme.

(Norrländska Socialdemokraten, 7/1 1977)

BORLÄNGE, 6/1 1977

Bojan och Esbjörn Danielson promenerade vid kyrkogården i Stora Tuna när de fick se ett annat par som stod och tittade och pekade. De såg då en lysande stav på himlen åt väster och det kan ha varit samma föremål som sågs i Ludvikatrakten.

(Ludvika Tidning, 11/1 1977)

SMEDJEBACKEN, 7/1 1977

Kl. 16.30 såg Feija Niitula, Siv Eriksson och Susanne Back-Lind ett rött ljussken som gick i zick-zack från trakten av Smedjebacken mot Söderbärke. Ljuset hade sydlig färdriktning, inget motorljud hördes och lanternan på masten i Smedjebacken lyste klart och tydligt.

(Ludvika Tidning, 11/1 1977)

NYKÖPING, 8/1 1977

Två vittnen på Brandkärrsvägen berättar att de mellan 15.35 och 15.55 såg ett lysande föremål på himlen ovanför vattentornet. Det såg ut som en upp och nedvänd glödlampa och lyste med vitt sken. Efter en stund skiftade färgen till gult, det ändrade form och försvann oerhört snabbt.

Strax kom ett rött ovalformat föremål flygande fram mot och bakom den höga skorstenen vid lasarettet, där det stannade upp. Efter några minuter kom ytterligare ett föremål och sällade sig till det andra. Tre minuter senare kom ett likadant föremål till platsen. De tre föremålen kretsade runt eller söder om lasarettet. De var glödande röda, ljusstarka och pulserade.

När flygningen pågick i ytterligare 4 minuter kom två mycket stora diskusformade föremål från väster och förenade sig med de andra. Deras diameter tycktes större än ett flygplan. De två tycktes ha kupolliknande överbyggnader. Inget ljud hördes och höjden var samma som halva höjden av lasarettets panncentrals skorsten.

Några minuter senare kom ett propellerplan och sedan ett deltajetplan. När de närmade sig objekten drog de sig mot öster och försvann mot horisonten.

Ytterligare fem personer, från Tystberga och Kvarsebo, säger sig ha sett samma fenomen.

(Södermanlands Nyheter, 11/1 1977)

ASPÖ, 8-9/1 1977

Vid 24-tiden natten till söndagen gjorde Rune Clazon på Aspö utanför Strängnäs två iakttagelser.

Först upptäckte han ett blinkande klot ovanför horisonten mot Häradshållet. Föremålet som liknade ett klot stod stilla i ungefär fem minuter. Då uppenbarade sig ytterligare ett likadant klot och strax efteråt försvann båda i sydlig riktning.

Genom kikare såg Rune Clazon att det blixtrade omkring föremålen, som också sågs av ett strängnäspar.

(Strängnäs Tidning, 10/1 1977)

FRÖSKOG, 14/1 1977

Ulla Engberg och hennes son Anders satt och tittade på TV när de plötsligt fick se ett kraftigt rött ljussken utanför. Det var så kraftigt att de trodde att det brann. De gick ut på balkongen och fick se ett fotbollsstort rött klot komma svävande över trädtopparna. Hela området lystes upp. Klotet försvann i en båge och såg ut att gå ner i grannens trädgård.

En granne fick vid samma tidpunkt in störningar på sin TV och ytterligare två grannar bekräftar att även de sett händelsen. Grannen i vars trädgård de uppfattade att klotet gått ned, trodde det brann i källaren, men hittade inget där vid kontroll.

(Provinstidningen Dalsland, 21/1 1977)

ÖLAND, 15-16/1 1977

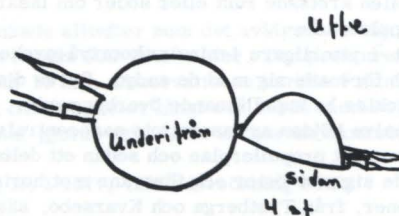
Vid 17.40-tiden i veckoslutet såg en öländsk bilist ett stort och starkt lysande föremål stå stilla över Ölandsbron på relativt låg höjd. Det hade sällskap av två mindre som skiftade mellan rött och grönt. Det stora föremålet avlägsnade sig sedan i väst-sydvästlig riktning och de små föremålen i motsatt riktning. Även söder om Kalmar och i Blekinge sågs det stora föremålet.

Ölandsbladet, 18/1 1977)

STRÄNGNÄS, 15-16/1 1977

Vid 24-tiden såg två personer ett föremål över nya Finninge i Strängnäs. Det stod still över skogen i ett par minuter innan det försvann, på uppskattningsvis 100 meters höjd. Det var stort i färgerna rött, gult och blått. I mitten fanns något som såg ut som ett stort svart hål. Efter en stund fick de se också ett mindre föremål som kretsade kring det större. Det var vitt och snurrade snabbt kring det större föremålet. Inget ljud hördes.

(Eskilstuna-Kuriren, 20/1 1977)

Så här uppfattar Ulf Westerlund de konstiga föremålen i luften. Han och Magnus skryddade sig att rita av föremålen.

NYKÖPING, 28/1 1977

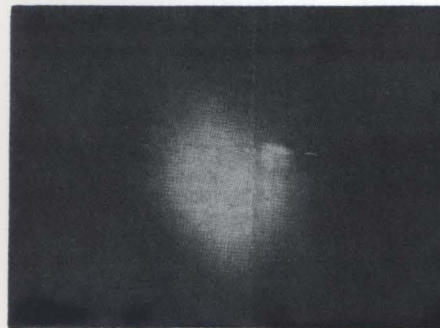
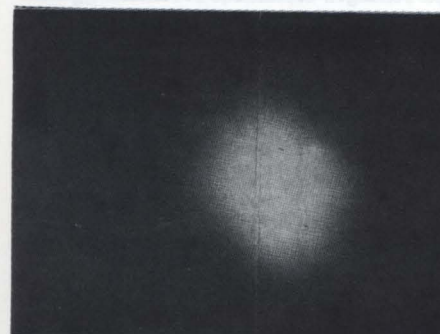
Åttaåringarna Magnus Enell och Ulf Westerlund, båda åtta år såg mellan 16.00 och 16.30 fyra underliga föremål på himlen. De uppfattade föremålen som runda, med två spetsar eller spröt på ena sidan. Föremålen lämnade en röksvans efter sig.

(Södermanlands Nyheter, 1/2 1977)

BACKE, 29/1 1977

Det var vid halvsjutiden på kvällen som ljusskenet upptäcktes. På himlavalvet i väster, nästan över Fjällsjöälven, hängde ett intensivt lysande klot. Bjarne Engholm som skulle köpa kvällstidningarna upptäckte det och när han tittade på ljuset var det som om det gungade i luften. Klotet tycktes också sända ut ljusstrålar. Han tog bilder av det med sin småbildskamera med 400 mm objektiv och 135 mm objektiv, samt med 6 gånger 6 med normalobjektiv för att få ett annat perspektiv på ljusfenomenet.

(Nya Norrland, 2/2 1977)

HAGFORS, 4/2 1977

Två hagforsdamer observerade vid kl. 4.40 på morgonen en liten måne som då och då bara försvann.

(Wermlands-Tidningen, 5/2 1977)

SKOGHALL, 8/2 1977

Ungdomarna Åke Källback, Krister Olsson och Tomas Johansson såg vid 21.30-tiden ett egendomligt rödaktigt sken som drog fram över himlen i nordvästlig riktning.

(Wermlands-Tidningen, 10/2 1977)

SOLLEFTEÅ, 10/2 1977

Exakt klockan 21.07 såg traktorägare Sten Roos i Åberget, Österforse, ett starkt lysande klot på kvällshimlen i nästan rakt sydlig riktning från sin gård.

Klotet omgavs av ett starkt lysande gult ljus som med jämna intervaller växlade

från rött till rödgult. I femton minuter såg Roos och flera andra personer klotet som sakta avlägsnade sig och försvann mot horisonten. Det stannade upp ett flertal gånger och då växlade färgen till rött.

(Nya Norrland, 12/2 1977)

FRÖSÖN, 12 & 13/2 1977

Både under lördags- och söndagskvällen vid 20-tiden rapporteras ljusfenomen från Frösön och Rödön. Från Frösön syntes ljuskroppen i riktning mot fjällen, mellan Oviksfjällen och Åreskutan. En av vittnena på söndagen betraktade föremålet genom kikare och det var "äggformat med blåaktigt ljus runt om."

(Länstidningen Östersund, 14/2 1977)

ADAK, 13/2 1977

Tre personer i Adak (utanför Skellefteå) såg vid 21.30-tiden ett sken över Hundberg. Skenet var kraftigt, klart starkare än en stjärna och av långt. Skenet kretsade under cirka en kvart över byn liksom pulserade, innan det försvann.

(Norra Västerbotten, 15/2 1977)

NYFORS, 14/2 1977

Vid 20.30-tiden såg Göte Söderström, Nyfors Norrlångsträsk, ett sken på himlen. Det var ett blinkande rött och gult ljus som rörde sig västerut, medan det vandrade upp och ner. Föremålet var betydligt större än en stjärna och kunde iakttas i ungefär 10 minuter innan det tonade bort.

(Norra Västerbotten, 15/2 1977)

ROSVIK, 20/2 1977

Makarna Martina och Erik Pettersson, Rosvik, iakttog vid 20.20-tiden ett ljus som rörde sig från nordost in över Rosvik och sedan försvann rakt upp. De satt och tittade på TV då de genom fönstret fick se ett konstigt eldsken. När de öppnade fönstret fick de se ett päronformat föremål vars längd de uppskattade till 3-4 meter på kanske 50 meters höjd. Dess färg var som "skarp aftonrodnad" med något växlande sken. Nedåt utstrålade ett klarade sken som var cirka hälften så långt som själva föremålet. Sedan de studerat det med kikare i ungefär 2,5 minuter försvann det rätt upp. Det rörde sig hela tiden mycket sakta.

(Piteå-Tidningen, 21/2 1977)

ÖVRE SOPPERO, 27/2 1977

Nils Tomas Labba, 51, är renskötare i Övre Soppero. Den 27 februari var han ute i skogen med skotern. Vid tio-tiden på förmiddagen hade han hunnit till Pojjojaure cirka 2,5 mil från Övre Soppero. Plötsligt fick han på sjöstranden se fyra brunaktigt klädda, underliga varelser som bara stod och stirrade blint. En bit från varelserna stod en underlig maskin. Den var genomskinlig samtidigt som man kunde se den.

Labba berättar att han åkte närmare, kom cirka 150 meter från varelserna när de snabbt försvann in i farkosten som snabbt lyfte från marken. Ljudlöst och snabbt försvann. När den lyfte såg han hur den vibrerade och det sved i hans ögon, trots att han aldrig haft besvär med dem tidigare. Efter en stund åkte han fram med skotern till platsen, men inga spår kunde ses.

(Norrländska Socialdemokraten, 8/3 1977)

KORSTRÄSK, 1/3 1977

Tora Eriksson och hennes två väninnor observerade vid 19-tiden ett fenomen som skiftade i färg och rörde sig på himlen. Det var betydligt större än en stjärna och flammade från blått till röd-orange. Det stod i nordnordväst och försvann inte förrän

strax efter kl. 22.00. I början lyste det kraftigt för att efterhand mattas.
(Piteå-Tidningen, 2/3 1977)

BODEN, 5/3 1977

Mikael Johansson bar ut tidningar vid 4-tiden på morgonen. När han cyklade på Källgatan i Erikslund i Boden lystes vägen upp som av en bils helljus. Eftersom han inte såg någon bil tittade han upp och såg ett kraftigt lysande klot i orange ganska högt upp på himlen och större än en fotboll. Det skarpt lysande klotet gjorde först en vågrätt sväng på ett par hundra meter och gick sedan i zick-zack. Det hade en liten brandgul svans och var kanske ett par kilometer bort. Efter svängen gjorde det en "snabb rusning snett uppåt och försvann".

(Norrländska Socialdemokraten, 8/3 1977)

ÖLAND, 5/3 1977

Tre personer gjorde under en timmes tid en iakttagelse av ett mycket stort cigarrformat föremål på hög höjd. Det svängde och rörde sig i diverse riktningar. När det dök nedåt bromsades farten upp och en tjock brun rök vällde fram från akterpartiet.

Plötsligt fick de tre vittnena se ett vitt moln och ur detta kom ett mindre äggformat föremål. Inget ljud kunde uppfattas och hastigheten uppskattades till dubbelt så hög som ett jetplans.

(Oskarshamns-Nyheter, 17/3 1977)

BORGHOLM, 7/3 1977

Vid klockan tre på morgonen såg två familjer på olika platser ett föremål som var stort som en fullmåne och lyste gult. Det gick upp och ned i sidled. Det skiftade i storlek, försvann ibland för att sedan återkomma. Flera gånger sände det en ljusstråle ned mot marken.

(Östra Småland, 9/3 1977)

ÅMÅL, 10-13/3 1977 ?

Ett par personer var på promenad vid Nygård i slutet av veckan då de fick se ett stort lysande klot, som sänkte sig mot dem, stannade upp och försvann rakt upp igen. Händelsen varade några minuter.

(Provinstitidningen Dalsland, 15/3 1977)

BREDBYN, 20/3 1977

Ett rött ljusklot rörde sig sakta över himlen på ganska låg höjd. Det röda klotet som var rätt stort, föregicks av ett blått sken.

(Örnsköldsviks Allehanda, 23/3 1977)

NYLAND, 20/3 1977

Makarna Greta och Jonas Johansson i Lo, Nyland såg en röd "boll" rakt i nordlig riktning. Den hängde över trädkropparna en ganska lång stund. Plötsligt såg det ut som om den stora och eldröda bollen exploderade i en färgkaskad. Sedan försvann den med en färgsprakande svans efter sig.

(Nya Norrland, 23/3 1977)

SKEDOM, 20/3 1977

Hjalmar Torell såg ett klotliknande ljus, som var gulrött, på himlen. Klockan var ungefär 20.30. Skenet vandrade i riktning från Skedomberget mot stan och försvann sedan.

(Nya Norrland, 23/3 1977)

Ryska observationer

Genom Arbetsgruppen för UFO-identifierings försorg i Stockholm har vi kunnat erhålla översättningar av följande brev berättande om UFO-observationer i Estland, Sovjet. Av förståeliga skäl kan vi inte här avslöja kontaktvägarna.

BREV 1, 24/11 1976:

Om man bläddrar i internationell UFO-

litteratur kan man knappast hitta någon observation där eldklot kommer ut från ett cigarrformat UFO. Natten till den 2:a november 1969 hände detta på Estland. Bland vittnena befann sig Jüri och hans vän Toivo med sin bror och sina föräldrar.

Denna kväll var de hemma hos Toivo som bor i Männiku, ett av Tallin distrik-

ten. Toivo, hans bror Ulo, och Jüri har här beskrivit sin observation av flertalet sfäriska objekt som kommit ut från en "cigarr" som stod orörlig i luften.

"Det hela började vid 01.40-tiden (egentligen hade det starka ljuset lyst utifrån redan tidigare, men utan att någon direkt lagt märke till det). Vi satt just och lyssnade på Radio Swedens tyska popmusikssändning på tyska, då plötsligt ett bländvitt ljus bröt ut utanför fönstret. Det blev ljus som på dagen men vi visste inte vad vi skulle tro, eftersom vi inte hade hört någon åska. Ganska snart hände det en gång till, och nu slocknade alla våra lampor och radion tonade bort. Vi trodde att kanske en propp hade gått någonstans. Men vad kunde det bländande ljuset ha varit? Och varför hade vi inte hört någon explosion? Vi såg att ljuset fortfarande kom någonstans ovanifrån. Ett av fönstren som vette mot Saku, dvs söderut, var täckt av tjocka gardiner, och det verkade som om det var från det hållet ljuset flödade ut. När det lyste upp igen för tredje gången, rusade vi till fönstret, drog isär gardinerna och fick se en fantastisk syn: Mot oss dök ett bländande ljusklot och på samma gång släcktes åter ljusen i rummet som i en biosal. Bara en glödlampa glödde svagt, och radion slutade spela. Den sista låten i pop-programmet hade just hunnit börja.

Nu var vi säkra på att det var ett UFO. Vi hade läst lite om dem i olika tidningar. Toivo rusade till fönstret i korridoren för att se åt vilket håll ljuset hade gått. Senare beskrev han för oss hur han från fönstret sett "eldbollen" gå nästan över hustaket och sedan ner mot skolan i Männiku för att fortsätta mot Nomme (säkert ut mot havet). Toivo hade hört ett frasande ljud när bollen passerade över huset. Vi befann oss på andra våningen.

När det starka ljuset försvann såg vi ganska klart mot molnen i bakgrunden, ett stort svart cigarrformat föremål (flera hundra meter över marken) som utstrålade ett rödviolett sken. Vid underdelen av föremålet var detta ljus i en mörkare nyans. Det reflekterades till-

sammans med månens sken, i snön på marken. Vi kunde också se stjärnorna i springorna mellan molnen.

Cigarren befann sig i en upprättstående ställning och ungefär en och en halv kilometer ifrån oss.

Plötsligt uppenbarade sig det bländande ljuset igen. En ljusfläck (eller "eldboll") kom fram från den plats där det mystiska föremålet stod. Det rörde sig rätt snabbt norrut, stannade i luften (!) ändrade sen sin kurs och försvann ur vårt synfält. Ljuset från klotet var så starkt att vi inte kunde se det större, mörka föremålet med sitt violetta ljus.

Toivo, som stod vid korridoröfönstret såg också detta ljusklot som tydligen hade följt efter det förra. När klotet hade ändrat riktning släcktes ljusen och vår radio stängdes av igen. Så fort det starka ljuset från klotet försvann lyste lamporna, och nattens popsändning avslutades. Vi såg också att inga lampor lyste i vårt grannskap. Jüri och Ulo såg nu från rummet att det violetta ljuset runt "cigarren" började fladdra, hela föremålet liksom skälvde, det röda ljuset mörknade och...plötsligt var det borta. Det var som om föremålet bara rycktes bort. Nu slutade också lördagens sändning från Radio Sweden. Klockan var 01.45."

Pojkarna väntade vid fönstren hela natten men ingenting mer hände. De diskuterade vad de hade sett och tyckte det var synd att ingen sprungit ut, utanför huset. "Vi var rädda att fenomenet skulle ta slut under tiden!"

Efter denna händelse var hela gatan mörk ett par nätter framåt. Senare hörde de från andra människor att de också observerat fenomenet. (Toivo och Ulos föräldrar hade varit i sitt sovrum).

Specialister betraktar detta som en av de bästa UFO-observationer som gjorts i Estland efter kriget.

Detta fall utspelas i Raunamoisa i närheten av Kaldas busstation i slutet av augusti 1969. Det var rätt molnigt, kallt och blåsigt men solen sken just när detta

hände.

Sjuåriga Tüt skyndade tillsammans med sin vän till bion. Klockan var nästan fem. På väg uppför en backe stannade han ett tag för att vila. När han tittade upp mot himlen, såg han ett konstigt, grått föremål alldeles ovanför sig. Det var fyrkantigt och hade tre mörka fläckar. Ifrån ena sidan sköt en stång ut med en liten platta på. Pojken stod och tittade på det ett tag, och plötsligt sprutade gnistor ut från ena sidan och föremålet började ljudlöst röra sig österut med stängen framför sig, och försvann sedan på ett ögonblick. Snart kände pojken en hemsk lukt som han inte kände igen. Tüt rusade sen vidare för att inte komma för sent till bion. Hans vän, som sprungit i förväg hade inte sett någonting annorlunda. När de återvände från bion låg den konstiga lukten kvar på samma ställe.

BREV 2, 30/11 1976:

På kvällen den 13 februari 1976 klockan 20.30 satt Helgi i en bil som körde från Lätiküla mot Tartu. Bilen kördes av en vän. Ungefär 10 km från Tartu lade hon märke till ett glödande föremål på den i övrigt klara himlen. Föraren stannade bilen och de gick båda ur och såg i riktning mot Tartu, ett äggformat föremål som utstrålade ljus. Det stod rakt upp, vertikalt, och påminde om en julgran, därför att den violetta "uppenbarelsen" var täckt av blå fläckar (fönster!). Det okända föremålet stod still i c:a 10 minuter, sen lutade det sig mjukt åt höger, och började röra sig västerut.

Det finns inga tvivel om att denna beskrivning är en ganska typisk UFO-observation. Förresten blev samma flygande maskin, samtidigt observerad även i Tartu.

Följande händelse tilldrog sig tidigt på morgonen (ung. 03.30) den 7 augusti 1975 i Anija, 6 kilometer från Kehra. Peeter, ett av vittnena berättar:

"Vi kom från en fest i Kehra. Det var en lugn sommarnat. Då vi nått Anija, stannade vi ett tag i vår trädgård för att

prata. Plötsligt blixtrade det till bakom oss. Vi vände oss om och såg ett ljust cigarrformat föremål på västra himlen. Det stod nästan rakt upp, alltså det lutade en aning åt sidan. Snart blev föremålet ljusare, ett tag var hela himlen upplyst som om det var blixten som lyst upp den. Ljuset återgick sen till sin ursprungliga styrka. Lite senare försvann "cigarren". Det hela tog ungefär 15-20 sek. Man hörde inget ljud, färgen förblev konstant också, det var ljus vitt hela tiden."

Längden på föremålet uppskattades till att vara 1,5 gånger större än den fullmåne som befann sig på himlen. Höjden över horisonten var c:a 45°. Förutom Peeter var även Vilma (19), och Törje (13) hans syskon, vittne till händelsen. Peeter själv såg det hela som en typisk UFO-händelse från första början. Han menar att det är den enda förklaringen till fenomenet.

Den 19 april 1968, kl. 22.35 i Tallinn, såg Agnes (70) från sitt fönster plötsligt ett föremål som påminde henne om ett tvättfat eller två runda ihopsatta askfat. UFO:t utstrålade ett starkt rött sken som lyste upp gatan och hela framsidan av huset. Det kom bakifrån och rörde sig snett över huset i nordostlig eller östlig riktning, alltså mot Kopli-parken och Paljasaan-ön. Man kunde se att mellan den övre och undre delen av föremålet fanns en slags förbindelse som hade två triangulära horn fäst på sig. Det främre hornet pekade uppåt och det bakre nedåt. Vid hornens fästpunkter och allra längst ut, lyste starka röda ljus som lyste upp omgivningen. Själva UFO:t lyste ljus grönt, dess konturer klart urskiljbara. Det rörde sig lågt och jämt, långsammare än ett flygplan och snabbare än en zeppelinare (en gång hade Agnes sett en sådan). Man hörde inget ljud. Observationen varade ungefär en minut. Nästa dag såg den gamla kvinnan flygplan - de var helt annorlunda än det hon sett dagen innan.

ÖVERSATT av Caren Sjöström.

Överraskande genombrott...

Team av toppvetenskapsmän säger sig ha funnit hemligheten om hur UFO:s flyger

I ett sensationellt vetenskapligt genombrott säger ett team på tre franska toppvetenskapsmän att de har löst mysteriet om hur UFO:s framdrives, varför objekten svävar som helikoptrar - och hur de kan rusa genom luften fortare än ljudet utan att skapa någon ljudbang.

Forskarna säger att deras upptäckter visar att det är möjligt för Jordens vetenskapsmän att bygga ett flygande tefat inom 8-10 år - och kanske ännu tidigare.

Två medlemmar i gruppen har allaredan byggt en fungerande modell av en UFO-farkost. De har också skapat en modell av ett flygande tefat med 5 cm storlek, vilken har åstadkommit en simulerad hastighet av tre gånger ljudhastigheten i en vindtunnel - utan att alstra någon ljudbang.

Den respekterade trions upptäckter är så väl underbyggda att den strama franska Vetenskapsakademien, så konservativ att den fortfarande inte officiellt erkänner att UFO:s existerar, dock har låtit publicera en vetenskaplig avhandling om de flygande tefatens framdrivande, skriven av en av trions medlemmar - komplett med diagram på ett flygande tefat.

Amerikanska vetenskapsmän är så imponerade att två av gruppens medlemmar, fysikern Dr Jean-Pierre Petit och rymdvetenskapsmannen Dr Claude Poher, inbjöds att diskutera sina upptäckter vid symposier i Chicago, San Fransisco, Los Angeles och New York.

Dr Petit och astronomingenjören Dr Maurice Viton byggde sin UFO-farkost - med hjälp av Dr Poher's statistiska och aerodynamiska kunskaper - vid Viton's laboratorium i det av regeringen ledda Storniska observatoriet i Marseille.

"Det tog Viton och mig nästan 7 år att omsätta vår teori om UFO:s framdrivande

till verklighet i en laboratoriemodell", avslöjade Petit, som talade med The Enquirer i en exklusiv intervju i sitt hem i Aix-en-Provence, Frankrike.

"På basis av våra experiment anser vi oss inom 8-10 år kunna bygga ett UFO på Jorden. Sedan är vi i stånd att besöka andra solsystem såsom UFO:s besöker oss nu. Alla nödvändiga faktorer är redan tillgängliga - det är helt enkelt bara en fråga om att iordningställa dem."

Dr Petit sade att hans UFO-farkost är mycket invecklad, utnyttjande både elektromagnetism och kärnenergi. Den fungerande modellen är inte större än en kubikmeter, men är i stånd att leverera oerhörd kraft, sa han.

"I princip är det en vätebomb - men med en väsentlig skillnad," förklarade han.

"En vätebomb utlöser en oerhörd mängd av okontrollerad energi i form av hetta och tryckvågor. Vår farkost fångar upp och omformar denna energi till en kontrollerad men enorm kraftresurs.

I ett flygande tefat används denna energi till att hetta upp gaser, förmå dem att expandera och rusa ut genom UFO:ts överdel. Men lägg märke till att ett magnetfält tvingar gaserna neråt farkostens yttersida - vilket frambringar farkostens lyfkraft."

Petit sade att den unika tefatsformen hos ett UFO - ett faktum styrkt av tusentals iakttagelser - gör det möjligt för det att förflytta sig snabbt genom luften utan att skapa ett högt bullrande ljud.

Prof Poher samtyckte om att UFO:s är nästan ljudlösa. "Det högsta ljud som någonsin hörts från ett UFO har varit likt binas ljud i en bikupa," framhöll han. "Det är exakt samma ljud som Petit-Viton-farkosten åstadkom!"

"UFO:ts tefatsform är också orsaken till att det svävar och vagnar likt en helikopter under landning. Ni kan prova dessa natur-

lagar i praktiken genom att fästa ihop två mattallrikar och lägga dem i ett badkar fyllt med vatten. De vaggar likt en helikopter när de sjunker mot botten."

Dr Poher tillade: "Petit-Vitonteorin att UFO:s använder ett elektromagnetiskt fält förklarar också varför UFO:s stör bilradio och annan utrustning när de passerar. Och det förklarar ljuset som associeras med dem.

Det är inget tvivel om att arbetet, utfört av Petit och Viton, är genialiskt – det är ett sensationellt genombrott."

Teamet av franska vetenskapsmän som knäckte mysterierna omkring UFO:s framdrivningssystem är alla högt respekterade forskare. De är följande:

- Prof Claude Poher, 47, chef för Sounding

Rockets Division vid National Center for Space Studies, Frankrikes motsvarighet till NASA. En av konstruktörerna till överljudsplanet Concorde, han arbetar nu på amerikanska Skylab-projektet. Nyligen, genom att använda datorer för att analysera 35000 UFO-observationer, bevisade Dr Poher att UFO:s verkligen existerar (Enquirer, 13 april 1976).

- Dr Maurice Viton, 35, en framstående fransk astronom och ingenjör som utvecklade det avancerade Atlas-teleskopet som användes i Skylab. Han är laboratorieförst vid det Astronomiska observatoriet i Marseille.
- Dr Jean-Pierre Petit, 38, plasmafysiker och förste avdelningschef vid franska regeringens nationella vetenskapliga forskningsinstitut.

Källa: National Enquirer 2 nov. 1976

Översättning: Leif Nilsson

□

ASTRONOMISKA DATA
(Stockholms horisont)

Planet/datum	upp kl.	ned kl.	synlighet	solen upp	solen ned
Mars 15/5	02.35	15.42	ej synlig	03.18	20.12
Mars 15/6	00.58	16.09	ej synlig	02.34	21.02
Mars 15/7	23.30	16.30	synlig i öster	03.00	20.46
Venus 15/5	02.27	15.47	synlig i öster	Meteorskurur: 2-7 maj 20 juli-14 aug. 29 juli-18 aug.	
Venus 15/6	01.15	16.09	synlig i öster		
Venus 15/7	00.18	17.20	synlig i öster		
Jupiter 15/5	03.55	01.35	ej synlig		
Jupiter 15/6	02.13	20.14	ej synlig		
Jupiter 15/7	00.38	18.52	synlig i nordost		
Saturnus 15/5	08.48	01.35	synlig i nordväst		
Saturnus 15/6	07.03	23.33	synlig i nordväst		
Saturnus 15/7	05.26	21.39	ej synlig		

RYMD • TEKNIK • FORSKNING

Redigering: B Nilsson

Supernova orsakar istid?

Den senaste stora istiden kanske utlöses av ett supernovautbrott i vår närhet i Vintergatan. Det är en teori som framläggs av tre brittiska forskare i en artikel i tidskriften Nature.

Bryter någon jättestjärna på "nära håll" ut som supernova, kan explosionens verkningar nå oss ett par tusen år senare. De enorma anhopningarna av joner i stratosfären skulle då snabbt bryta ned det skyddande ozonskiktet, och vi blir utsatta för en intensiv solstrålning. Det resulterar i en katastrofal ökning av antalet fall av hudcancer och kanske också D-vitaminförgiftning.

Men om ozonlagret försvinner, är det också slut med vår beskyddande drivhus-

atmosfär. Trots den farligt starka instrålningen skulle temperaturen falla till istidsnivå. De tre forskarnas beräkningar tyder dock på att något sådant här knappast skulle inträffa oftare än vart hundra miljoner år, så det återstår ännu att förklara varför istiderna på jorden tycks komma tätare – kanske finns det många olika tänkbara orsaker.

En av de tre, W. H. McCrea, som arbetar vid astronomiska institutionen, universitetet i Sussex, har tidigare presenterat en annan förklaring till istider: att en av de stora stoftskyarna i universum kan ha passerat vårt solsystem och skärmat av solljuset. Den nya förklaringen har han utarbetat tillsammans med D.H. Clark från Mullards rymdforskningslaboratorium i London. ■

Amor har hittat Jano

Mexikanske matematikern Jacinto Amor de la Pena har matematiskt konstaterat att det finns en tionde planet, utanför Plutos bana. Han kallar den för Jano. Han påpekar att också Neptunus och Pluto upptäcktes genom matematiska beräkningar, utgående från små förändringar i de andra planeters banor, och detta innan någon astronom observerat dem.

Pluto upptäcktes 1930. Dess bana är i genomsnitt 5,9 miljarder km från solen, och omloppstiden 248,43 år. Diametern är ungefär hälften av jordens.

På grundval av flera års matematiska beräkningar säger Amor de la Pena att han kommit till slutsatsen att det måste finnas en planet på nära 8,8 miljarder kilometers avstånd från solen. Det tar Jano 450,4 år att fullborda ett varv runt solen.

Den amerikanske astronomen Brady har också hävdats att det måste finnas en tionde planet, men hans beräkningar överensstämmer inte med Amor de la Penas. ■

VEM SKA ÄGA RYMDEN?

Åtta länder längs ekvatorn gör anspråk på rymden ovanför ländernas respektive territorium. I dessa stråk går många kommunikationssatelliter. Hastigheten är reglerad så att de är stationära över jordytan, tycks så still över samma fläck.

Rymden måste betraktas som en värdefull naturtillgång, fastslog Brasilien, Kongo, Ecuador, Indonesien, Kenya, Uganda, Zaire och Colombia vid en konferens i Bogota. Det noterades att rymden främst utnyttjas av de industriellt utvecklade länderna. Men de åtta ekvatorialstaterna avstod tills vidare från att begära någon form av ersättning för detta.

FORTS. FRÅN SID 31 LITTERATURNYTT

vittnen, och vetenskapsmän gjorde uttalanden om "UFOs" omöjlighet och hade alltid en "lämplig" förklaring till hands från psykologer som påstod (utgående från Freud) att UFOs var hallucinationer härrörande från undermedvetna sexuella önskningar och hämningar. Detta gav till följd att cigarrer (symboliserande penis) och diskusar (symb. kvinno bröst) sågs. Andra försökte förklara allt som väderballonger eller Venus. Men ständigt pågick en läsvärd debatt i massmedia och litteratur, och TV och radio diskuterade fenomenet.

Detta och mycket mycket mera av vad som hänt i USA presenteras. Boken rekommenderas verkligen varmt.

TEFATSFOLKET HAR LANDAT

av Staffan Stigsjö
Recension: B. Tingstedt

Stigsjöes tredje UFO-bok utkom i mitten av april månad på Zindermans förlag. Den är på 223 sidor och kostar häftad c:a kr 48:-.

Tyvärr får man nog säga att även denna bok har sina brister, trots att den bitvis kan vara intressant.

Inledningen "UFO-fenomenet, den sto-

ra utmaningen" är ett av bokens bästa kapitel. Den ger en överskådlig översikt över UFO-fenomenet och en bra inledning på boken.

Därefter ger den sig på Condon-rapporten och kommenterar dess fallbeskrivningar.

Historiska UFO-rapporter huller om buller, hemligstämplingen och uttalan-

den av diverse personer i olika länder är annat den innehåller. Ett kapitel ägnas åt att återge vad svenska tidningar skrivit och boken ger sammanlagt ett rätt intetsägande intryck.

Som i hans tidigare böcker saknas naturligtvis källhänvisningar till de hundratals fall som räknas upp och man måste tillstå att den är enormt jobbig och tungläst. Man tycker att Stigsjö borde ha

forts. sid 6

Foton av astronom

Här är några ovanliga foton tagna av en icke ontanande amatörastronom, som påstår att han inte såg föremålet som han fotograferade.

Vittne är Charles Baker från Norman, Oklahoma (men egentligen inte ett vittne eftersom han inte förnimmde den starka ljuskällan - en paradox?) som tog en serie bilder av stjärnbilden Perseus, som befann sig i nrv himmelskvadranten. På alla sätt en mycket pålitlig person, med anseende observationserfarenhet och jag misstänker att det inte rör sig om någon lyckoträff, utan en 100 % äkta observation av ett okänt föremål.

Datumet var den 18 februari 1975 och tiden 20,05 CST. Klart väder. Övriga detaljer:

GENOMSKINLIGHET: 4-5 (på en 1-6 gradig skala med 6 som perfekt klarhet)

KAMERA: Edixamat 35 mm, 450 mm, F 2,8 + 1A Skylite filter

EXPONERINGSTID: 18-22 sekunder, odriven tripod monterad.

I jusa objekt på himlen vid exponeringstiden var a) månen - 6 dagar - ssv, och b) Venus - ssv (RA 23 u30m, dec. - 40°42', magnitud - 3,4)

Venus och månen stod lågt i ssv bakom observatören. Observatören befann sig på en patio, bakom huset, vilket blockerade ljusreflexer från månen, medan Venus inte var synlig för observatören från den position där kameran var monterad.

Observatören såg inte föremålet som uppträdde på negativet (genomskinligt) medan han fotograferade Perseus. En

sådan till synes skarp ljuskälla kunde knappast passera obemärkt om dess natur inte befann sig utanför det synliga spektrumet.

Föremålet - dvs bilden - är inte resultatet av en utsuddning eller skrapning på negativet. Kornigheten är jämn. Det är ytterst osannolikt, dessutom, att en suddning eller skrapning skulle ge en så intensiv inpräntning av emulsionen. Dessutom ändras bildens position märkbart i sekvensen av diabilder vilket gör det högst osannolikt att det beror på en emulsionsdefekt. Chansen tycks vara i storleksordningen en på miljonen att en sådan defekt skulle dyka på nästan samma plats på fyra efter varandra negativ. Ett främmande ämne på filmytan skulle ha producerat en defekt i form av en utsuddning från negativets ena kant till den andra. Dessutom, som tidigare nämnts, är diabildernas kornighet jämn över den ljusa bilden, fastän gles kornighet i själva ljuskällans centrum.

Filmens emulsion är känslig för 2000-300 Ångström UV ljus, vilket det mänskliga ögat ej uppfattar.

Fotona innehåller ljusstrålar som korsar ljuskällan. Denna anomali beror på en linsreflektion kallad "caustic curve" och härrör ej från föremålet självt. Dessa strålar har eliminerats i teckningarna och hör inte fysiskt ihop med föremålet.

Föremålet ändrade position från bild 1 till 2 och blev större. Detta kan lätt ses utan hjälp av mätinstrument, fastän negativen var förstörade och studerade med en ljuskälla under. Lagda på varan-

Photo 1

Photo 2

Photo 3

Photo 4

Ljuskällans relativa position	
Bild 1	förstorad Objektet är symmetriskt. Plan-konvex - rundade kanter.
Bild 2	förstorad Föremålet har rört sig nedåt 2/3 av sin längd och förstorats. Föremålet något osymmetriskt, äggformigt, stympad vänsterkant, boten något konvex.
Bild 3	förstorad Föremålet har ej rört sig från positionen på bild 2. Samma relativa storlek och utseende som på nr 2, men "bandet" syns ej. Objektet fortfarande något osymmetriskt. Se bild 2.
Bild 4	förstorad Föremålet har nu rört sig 6-8 ggr sin egen längd. Objektet är tydligen det lysande "ägget" vid nedre armen av gaffelbenet. Denna del av mycket starkt ljus tycks höra till föremålet

dra så att stjärnorna stämde överens. Föremålet visade en definitiv rörelse när denna metod användes. Nr 3 visar föga eller ingen positionsändring från nr 2.

Nr 4 visar ett totalt uppbrott och utspredning av ljusintensiteten. Det verkar som om föremålet nu utsänder stark ljusenergi. En anmärkningsvärd positionsförändring har här skett.

Fastän föremålet på nr 4 på grund av reproduktionen inte visar någon likhet med nr 1, 2 och 3, visar originalnegativet en intensiv ljuskälla i kanten på det utbredda föremålet.

Teckningarna av föremålet gjordes från originalet under förstoring och genomlysning för att få ut detaljer av den intensiva bilden. Förändringar av intensitet är markerade i teckningarna.

Föremålet kan inte på något sätt bero på linsreflex. Denna "innbrända" effekten i emulsionen är inte typisk för linsskimmer, och det fanns ingen ljuskälla tillgänglig som kameraögat kunde skapa en linsreflex av.

Eftersom observatören inte såg något under varje c:a 20 sekunder långa filmexponering - och han tittade på himlen under exponeringarna - så tycks det som om kameran såg något som inte kan ses av ögat, kanske härrörande från de UV frekvenser som vi ej kan se.

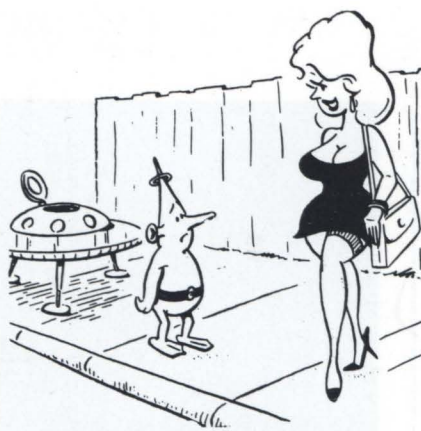
En stark UV källa skulle "bränna in" i filmens emulsion och gjorde tydligen så i det här fallet.

Novor, kvasarer och meteoriter kommer inte på fråga. Positionsförändring av ett astronomiskt föremål såsom på fotona motsäger varje känd universell lag.

Föremålet visar likheter med Luccifotona, tagna i slutet av sextioalet vid Beaver Falls, Pennsylvania, fastän i det fallet var föremålet synligt för observatören när det fotograferades.

KÄLLA: Flying Saucer Review vol 22
no. 4, 1976

Översättning: Borgny Tingstedt

— Växlar du dina brhxxcvier till svenska kronor så kan vi ju prata om det!

FORTS. FRÅN SID 13
RYMDSKYTTLARN

jorden vid 28° inklination, resp. 14,5 ton i en polarbana. Startvikten är 1993 ton.

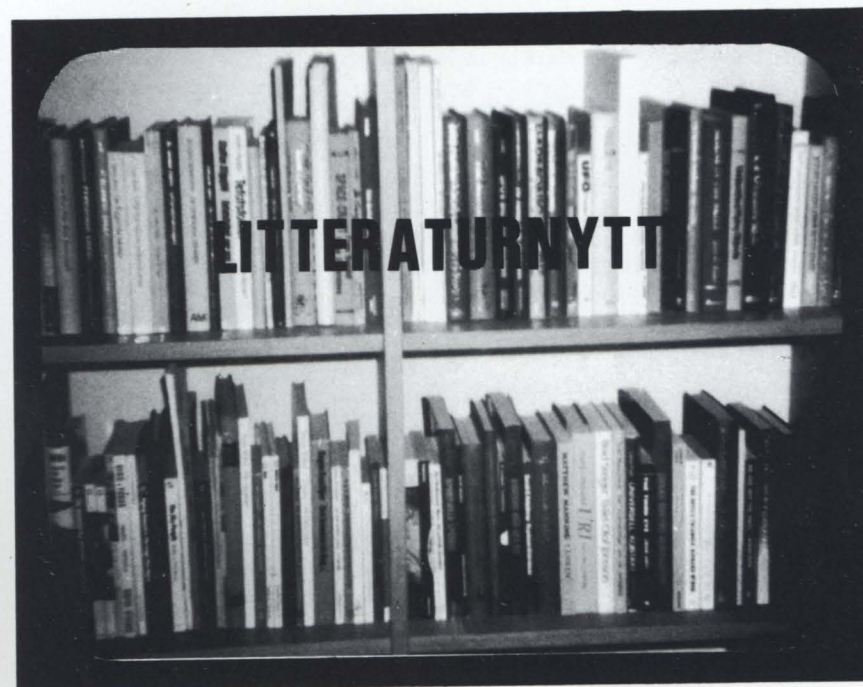
Ytterskalet består av värmeisolerande och avledande material bl. a. av kolfiber-legerade specialmetaller. Sådana metalliska skikt eller fjäll förenar ett flertal eftersträlvade egenskaper även ur hållfasthetssynpunkt. Ifrågavarande legeringartål friktionsvärmepå c:a 1300° C, under det att de grafitmaterial som används för att klä vingframkanter och nossektion tål värme uppemot 1600° C.

PLANERADE FÄRDER

F.n. är det bestämt att fem rymdskepp av beskrivet slag ska byggas och aktuella program förutsätter att fler än femhundra starter genomförs. Jämför man detta program med kostnaderna för uppskjutning med hjälp av vanliga bärraketer, vilka hittills har stått till buds, är det helt klart att rymdfärjorna är mycket ekonomiska - ungefär dubbla lasten till hälften av nuvarande kostnad.

Om några år kommer det att vara något av vardaglig händelse att få läsa eller höra talas om flygningar med dessa rymdskepp.

Forts. i nästa nr.

THE UFO CONTROVERSY IN AMERICA
av David Michael Jacobs
Recension: B. Tingstedt

En av de bättre UFO-böcker som finns gavs 1975 ut av Indiana University Press i USA. Den var skriven av historieprofessor David Michael Jacobs, nu 35 år gammal. Boken är på 360 sidor och kostar c:a 105:- sv kr. Den behandlar Ufo-fenomenet i USA från slutet av 1800-talet fram till 1974. UFO-historik sedd ur både psykologisk, social och vetenskaplig synvinkel.

Keyhoe, McDonald, Hynek finns bland huvudfigurerna och även de undersökningar som gjorts av flygvapnet och myndigheterna, samt CIA:s och FBI:s "nedtystnadsverksamhet."

UFO-problemet förvärrades genom 50-talets bisarra "kontaktpersoner!" som

till UFO-fenomenet, som redan var svär-gripligt, förde påståenden om resor med flygande tefat och möte med utomjordiska

bröder förmedlande kosmiska budskap.

I amerikanska massmedia förekom olika meningar, men ofta förlöjligades
forts. sid 26

UFO-LITTERATUR & ASTROARKÆOLOGI

UFO-LANDNINGAR I DANMARK, Willy Wegner	21:50
UFO-ORIENTERING, F. Pedersen & I.O. Kjems	8:50
UFO'ER OVER SPANIEN OG PORTUGAL, Olmos & Vallee	13:90
UFO-MYTEN OG DE PSYKISKE FAENOMENER, Trench	25:00
DE FREMMENDE RUMSKIBE-OG VÅR FREMTID, Adamski	20:85
GEORGE ADAMSKI BERETTER II, red. H.C. Petersen	52:15
SPØGELSEPLANETEN, John A. Keel, pocket	16:10
MYSTISKE FREMMEDE, Jacques Bergier	25:00
FORSVUNDEN TEKNIK, Henry Kjellson	25:00
TUT-ANKH-AMON ER VÅGNET, Frede Melhedegård	20:00
PÅ TRAESKELEN TILL UENDELIGE VERDENER, A. Tomas	33:70

Samtliga priser är danska kr exkl. moms. Stort lager av UFO-litteratur på engelska, danska och svenska.

JENSEN & SUADICANI
ODENSE ANTIKVIARIAT & BOGIMPORT
 Østre Stationsvej 36, 5000 Odense, Danmark
 TELF. (09)133301 GIRO 5221218

KRUPTOS - the review of hidden knowledge - issued 4 times a year. Edited by the Society of Study and Investigation of Parallels Phenomenas of LYONS. "KRUPTOS" ("hidden knowledge" in ancient greek!) speaks about ufology, search of parallel archeology, ecology, templar esoterism and occultism, parapsychological and radionical phenomenas, secret sciences, etc... Many searchers from all over the world contribute to redaction about these mysterious subjects. Reports of marginal works and texts are ALL UNPUBLISHED!

ISSUES 1, 2, 3: talked about UFOs, "contactees", metaphysical experiences, novatic and cosmic phenomenas, graphology, macrobiotic, phosphoric "mixage", St-Rochus: haunted chapel, Montségur: castle of Graal, an alchemical experience: ARGINY, aegyptian book of Deaths, biological culture, and so on...

SUBSCRIPTIONS (special prices for readers of UFO-RAPPORT):

- Review KRUPTOS (5 issues): 35 Francs or 8 US Dollars
- Review + fee-member: 50 Francs or 10 US Dollars

By international money order och postal check account to:

CCP 4512.03 L.LYON. Address: "KRUPTOS" Boite Postal no. 114 - 696 43 LYON CALUIRE CEDEX, FRANCE.